maja; tarre een wäljäs pidditse aija weren hääl pool om temma ait, kurral pool laut; kolitarre tagga-sain om aida. Se aid om kapstide, kale, uppe nink jure-wiljaga holelikkult täüs istotedu nink kigest hainast nink umbrohhust puhhas. Üts rusaga puistetu te lääp risti kesset aida läbbi, mes nelja neljakandiliste jakku om jaetu; nisamma om aidwerin üts rusa-te. Te sissenpolitse weerde omma uipu istutedu. Põhja poolde omma aidweerde raapu pistetu nink mõnne wahtra istotedu. Siin om ka koolmeistre mehhitse-aid. Omma üttessa wakka-ossa maad ei olle temma mitte wanna wisi perra pruuknu nink kolm wakka-ossa rükki, kolm wakka-ossa tõu-wilja alla wõtnu nink kolm wakka-ossa kessas jätnu, enge temma om ütte wakka-ossa päle kartohwlid mahha-tennu, kost temma ennamb kui sadda wakka saap; ajastaig päle se külwap temma se kartohwlimoo päle katte ölaga keswi, ehk ka suwwi-nissu, mes möllemba wäega häste sigginewa; temma arwamisse perra omma katstöistkümmend wakka sest külwist kassin saak; keswi ehk suwwi-nissu sekka külwap temma ristikhaina. Kolmandal ajastajal puistap temma kewwajal weidikesse pallotedut nink penikesses tambitut Kipsi-kiwwi, — kalo perra, katskümmend punda wakka-ossa ristikhaina päle. Sedda Kipsi-kiwwi ostap temma kolme rubla eest. — Ent määrne suur tullu ei olle temmal sest ristik-hainast! Temma

nidap sedda katskörd, enne Jani-nink Pärtlipäiwa, nink om, ilma selleta, mes temma seemnes saisma jättap, möllembist niitmissist nellisadda punda sanu. Sedda ristikhaina nurme prugip temma ka neljandal ajastajal Jani päiwani, ent ei mitte ni wäga kuiwatedu ristikhaina tarbis, kui omma hobbesele nink omme töprille wärskis sõdas nink sõda-maas, mes temma majapiddamisse wäga tullulik om. Nüüd künnap temma sedda ristikhaina nurme ümbre nink harrip sedda maad röa-nurmes. Se man om temmal kül weidikesse ennamb tööd; ka peap temma sedda maad üts- ehk katskörd ennamb kündma, kui muido; — ent kuis rohkeste kannap se kartohwlide perrast häste harritu nink ristikhaina juri läbbi kohhestettu ma wilja; sest temma saap nüüd wiendal ajastajal se wakka-ossa ma päält, hölpsast arwatu, kümme ehk ka katstöistkümmend wakka rükki. Kuwwendal ajastajal jääp se ma kessas, — saap perran keswa-külwi künnetus, äestedus, hästa wäitadus nink sis, nida kui ma tahhap, üts- ehk katskörd künnetus nink enne Pärtlipäiwa saap rükki selle päle külwetus; ka nüüd saap se koolmeister kümme semend; se om säitsmes ajastaig. Kattessamal ajastajal prugip temma sedda maad omma ma keswi tarbis, mes temma illembalt külwap nink kost temma kattessa ehk kümme semend wõip lota. Wimate üttessamal ajastajal saap se nurme päle

Tarto- ja WÃ fÂurroma Kalender 1842, lk. 15